

PERGALĖ

LIETUVOS KP(b) ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Z A R A S A I
1952 m.
birželio mėn.
4
TREČIADIENIS
Nr 50(722)

Kaina 15 kap.

Numeryje:

1. Lietuvos TSR Ministrų Taryboje ir Lietuvos KP(b) Centro Komiteje 1—2 pusl.
2. Mums rašo — 2 pusl.
3. Rūstus protestas prieš kruvinas amerikinių agresorių piktadarybes Korėjoje — 3 pusl.
4. I. TRAŠKINAS. Žemės ūkio artelės įstatų laužytojus — atsakomybėn — 3 pusl.
5. N. GARMAŠAS. Mūsų patyrimas nupeninti kiaules — 4 pusl.
6. B. KAIRYS. Asmeninė kolūkiečių nuosavybė — 4 pusl.
7. Daugiau dėmesio sporto išvystymui kolūkiuose (skaitlytojų laiškų apžvalga) — 4 pusl.

Sudaryti tvirtą pašarų bazę visuomeninei gyvulininkystei

Svarbi sąlyga toliau vystant visuomeninę gyvulininkystę yra tvirtos pašarų bazės sudarymas.

Praejusiais metais kai kuriuose kolūkiuose, kaip „Tarybinio artojo“, „Spalio“ „Naujo kelio“ ir kituose, visuomeniniai gyvuliai nebuvo aprūpinti pakankamu pašarų kiekiu žiemojimo periodui, ir todėl neįvykdytos užduotys keliant gyvulių produktyvumą. Tai įvyko todėl, kad šių kolūkių vadovai per mažai skyrė dėmesio pašarinių kultūrų plotų išplėtimui, pasiruošimui šienapiūtei ir pašarų silosavimui bei šių darbų vykdymui.

Reikia, tačiat, pažymėti, kad eilė kolūkių pamiršo praėjusių metų pamokas ir daro ankstesnes klaidas. Kai kuriuose kolūkiuose, kaip „Pervoje maja“, Lysenkos vardo, „Ažuolo“, dar neįvykdytas pašarinių kultūrų sėjos planas. Daugelyje kolūkių dar nepradėtas pasiruošimas šienapiūtei ir pašarų silosavimui, neremontuojamos arklinės šienapiūvės ir kitos derliaus nuėmimo mašinos.

Su tokia padėtimi taikstyti negalima. Lietuvos TSR Ministrų Taryba ir Lietuvos KP(b) CK šiandien laikraštį spausdiname nutarime „Dėl šienapiūtės ir pašarų silosavimo 1952 metais Lietuvos TSR kolūkiuose ir tarybiniuose ūkiuose“ reikalaujama likviduoti atsilikimą pasiruošiant šienapiūtei ir pašarų silosavimui, užtikrinti 1952

metais savalaikį ir organizuotą darbų vykdymą kaupiant pašarus, kad kiekviename kolūkyje būtų sudarytos pašarų atsargos, kurių užtektų kolūkių visuomeniniams gyvuliams.

Dėl to būtina kuo greičiau pilnai atremontuoti kiekviename kolūkyje mašinas, reikalingas šienapiūtei, organizuoti nepertraukiamą kolūkių kalybių darbą.

Šienapiūtė ir pašarų silosavimas vyks tuo pačiu metu su kitais laukų darbais — pasėlių ravėjimu ir priežiūra. Todėl labai svarbu stropiai organizuoti pašarų paruošimo darbus, teisingai paskirstyti ir gerai panaudoti visas jėgas ir įrankius. Darbo planus kolūkiuose reikia taip sudaryti, kad šienapiūtė ir pašarų silosavimas būtų atlikti suglaustais terminais ir būtinai prieš grūdinių kultūrų derliaus nuėmimo pradžią.

Partinės ir komjaunimo organizacijos turi vesti platų aiškinamąjį darbą, supažindinant kolūkiečius su Lietuvos TSR Ministrų Tarybos ir Lietuvos KP(b) CK nutarimu apie šienapiūtės ir pašarų silosavimo vykdymą.

Draugai kolūkiečiai ir kolūketės, MTS darbuotojai! Gerai pasiruošime šienapiūtei ir pašarų silosavimui, gerai atliksime šiuos darbus. Sėkmingas pasiruošimas šienapiūtei ir pašarų silosavimui ir jų vykdymas padės toliau vystyti visuomeninę gyvulininkystę, kelti jos produktyvumą.

Didžiosiose statybose

Volga susitiko su Donu

Gegužės 31 įeis kaip šlovingas puslapis į didžiųjų komunizmo statybų metraščių. Šiais metais įgyvendinta daugiametė laudies svajonė — Volga susivienijo su Donu.

Audringais plojimais ir šauksmais „Ura!“ sutiko tūkstančiai Stalingrado statytojų ir darbo žmonių šį iškilmingą įvykį. Nuo kanalo krantų aidėjo šūkių: „Tegyvuoją mūsų didžioji Tėvynė!“ „Šlovė brangiajam, mylimajam Stalinui“. Orkestras atliko Tarybų Sąjungos himną. Žmonės sveikino vienas kitą su pergale. Didžiųjų upių vandenims susitikus, pasibaigė įtemptas darbas daugtūkstantinio kolektyvo statytojų, sukūrusių visai liaudžiai padedant, didingą stalininės epochos įrenginį.

Paskutinis Volgos-Dono vandens kelio ruožas pripildytas vandens

Birželio 1 d. Cimlinskos jūros vandenys pripildė paskutinįjį Volgos-Dono laivybos magistralės ruožą. Šiomis dienomis visi įrenginiai buvo ruošiami paleisti laivus pro paskutinį vandens kelių ruožą. Žemutinis kanalas, ve-

dantis nuo Dono į penkioliktąjį šliuzą išvakarėse buvo visame savo trijų km ilgyje pripildytas Dono vandens. Keturioliktojo šliuzo vartus pasiekia Cimlinskos jūros bangos.

(TASS—ELTA).

LIETUVOS TSR MINISTRŲ TARYBOJE IR LIETUVOS KP(b) CENTRO KOMITETE

Dėl šienapiūtės ir pašarų silosavimo 1952 metais Lietuvos TSR kolūkiuose ir tarybiniuose ūkiuose

Lietuvos TSR Ministrų Taryba ir Lietuvos KP(b) Centro Komitetas priėmė nutarimą dėl šienapiūtės ir pašarų silosavimo atlikimo, kuriame pažymėjo, kad šienapiūtei ir pašarų silosavimui Lietuvos TSR kolūkiuose ir tarybiniuose ūkiuose ruošiamasi nepatenkinamai. Ypatin- gai atsilieka remontuojant šienavimo mašinas Kauno srities kolūkiai, atremontavę iki gegužės 20 d. tik 64 procentus arklinių šienapiūvių, Klaipėdos srities — 66 procentus ir Šiaulių srities — 70 procentų, palyginti su planu.

Blogai suorganizuotas traktorinių šienapiūvių remontas mašinų-traktorių stotyse. Vilniaus srities mašinų-traktorių stotyse iki gegužės 20 d. tebuvo atremontuota tik 45 procentai šienapiūvių, Klaipėdos srities — 46,2 procento ir Kauno srities — 72,5 procento. Vėluoja remontuojant šienavimo mašinas ir siloso kapokles taip pat Tarybinių ūkių ministerijos tarybiniai ūkiai.

Atsilikimas ruošiantis šienapiūtei ir pašarų silosavimui 1952 metais rodo, kad Žemės ūkio ministerija, Tarybinių ūkių ministerija, sričių vykdomieji komitetai ir partijos sričių komitetai, rajonų vykdomieji komitetai ir partijos rajonų komitetai blogai vadovauja šiam itin svarbiu darbu, kartoja klaidas, padarytas 1951 metais, kai dėl blogo šienapiūtės ir blogo pašarų silosavimo organizavimo daugelis respublikos kolūkių 1951—1952 metų žiemojimo metu neaprūpino visuomeninių gyvulių pakankamu pašarų kiekiu ir neįvykdė produktyvumo pakėlimo užduočių.

Siekdami, kad būtų besąlygiškai įvykdytas 1952 metais nustatytas valstybinis pašarų paruošimo planas ir kad visuomeniniai gyvuliai kolūkiuose bei tarybiniuose ūkiuose būtų aprūpinti šieno ir sultingaisiais pašarais, Lietuvos TSR Ministrų Taryba ir Lietuvos KP(b) Centro Komitetas įpareigojo Žemės ūkio ministeriją, Tarybinių ūkių ministeriją, sričių vykdomuosius komitetus ir Lietuvos KP(b) sričių komitetus, rajonų tarybinius, partinius ir žemės ūkio organus, mašinų-traktorių stočių ir tarybinių ūkių direktorius likviduoti kolūkių, mašinų-traktorių stočių ir tarybinių ūkių atsilikimą ruošiantis šienapiū-

tei bei pašarų silosavimui, užtikrinti, kad 1952 metais būtų laiku ir organizuotai atlikti pašarų kaupimo darbai, siekiant sudaryti kiekviename kolūkyje ir tarybiniame ūkyje tokias pašarų atsargas, kurios pilnintai patenkintų visuomeninės gyvulininkystės reikmes.

Žemės ūkio ministerija, Tarybinių ūkių ministerija, sričių vykdomieji komitetai ir Lietuvos KP(b) sričių komitetai, rajonų vykdomieji komitetai ir Lietuvos KP(b) rajonų komitetai privalo:

a) imtis priemonių, kad artimiausiomis dienomis visuose kolūkiuose, mašinų-traktorių stotyse ir tarybiniuose ūkiuose būtų baigtos remontuoti šienavimo mašinos ir siloso kapoklės, o taip pat, kad kolūkiams ir tarybinams ūkiams būtų realizuotos Žemės ūkio tiekimo ir Tarybinių ūkių tiekimo sandėliuose esančios mašinos;

b) užtikrinti, kad kiekviename kolūkyje, MTS ir tarybiniame ūkyje būtų sudaryti darbo planai šienapiūtei ir pašarų silosavimui atlikti, numačius juose šienaujamojo sklypų priskyrimą brigadoms, pakartotinius šienavimus, pilnutinį ir našų visų šienavimo mašinų bei siloso kapoklių išnaudojimą;

c) užtikrinti, kad būtų imtasi priemonių šienaujamsiems plotams paruošti piūčiai ir žolėms derlingumui pakelti, tuo tikslu atlikti pievų valymą nuo krūmų, kimsų, akmenų ir kitus darbus;

d) organizuoti, kad kolūkiuose ir tarybiniuose ūkiuose būtų pagamintas, o taip pat iš prekybinių organizacijų įsigytas smulkusis inventorių, reikalingas šieno piaučiui—galūstuvai, pusnyklėms, plaktukai, rankiniai dalgiai, grėbliai ir šakės tokiu kiekiu, koks reikalingas kolūkiams ir tarybinams ūkiams.

Siekdami, kad būtų laiku atliktas šienapiūtė ir gautas aukštos kokybės šienas, Lietuvos TSR Ministrų Taryba ir Lietuvos KP(b) Centro Komitetas įpareigojo Žemės ūkio ministeriją, Tarybinių ūkių ministeriją, sričių vykdomuosius komitetus ir Lietuvos KP(b) sričių komitetus, rajonų vykdomuosius komitetus ir Lietuvos KP(b) rajonų komitetus:

a) užtikrinti, kad žolės būtų nušienautos geriausiai-

agrotechnikos terminais, baigti šienapiūtę, įskaitant šieno sukrovimą į kūgius, ne vėliau kaip per 15—20 dienų nuo šienavimo pradžios ir neleisti ilgos pertraukos tarp žolių nupiovimo ir šieno sukrovimo į stirtas; šienapiūtės laikotarpiu, esant lietingam orui, organizuoti kolūkiuose žolių džiovinimą žaiginiuose;

b) užtikrinti, kad kolūkiečiai ir tarybinių ūkių darbininkai pilnintai dalyvautų šienapiūtės darbuose bei užraugiant silosą, maksimaliai atpalaidavus juos nuo vidinių ūkių darbų bei kitų antraeilių darbų, ir pasiekti, kad visi pašarus ruošią kolūkiečiai bei tarybinių ūkių darbininkai įvykdytų ir viršytų dienas išdirbio normas;

c) išnaudoti visas šienavimo mašinas šienapiūtėje pilnu apkrovimu ir per visą dieną, užtikrinus kiekvienai arklinei šienapiūvei ne mažiau kaip 4 hektarų dieninį išdirbį, o taip pat įvesti šienavimo darbų kokybės kontrolę;

d) organizuoti kolūkiuose ir tarybiniuose ūkiuose savalaikį pašarų užpajamavimą, jų apsaugą nuo grobstymų bei gaisrų, neleisti, kad pašarai būtų be laiko sušeriami, užtikrinti šieno nugabenimą į gyvulių žiemojimo vietas nuo pat šienapiūtės pradžios ir jo išdėstymą dideliais kiekiais.

Lietuvos TSR Ministrų Taryba ir Lietuvos KP(b) Centro Komitetas nustatė kolūkiams 1952 metais natūralinių ir sėtinųjų žolių atolo šienavimo užduotį. Sričių vykdomieji komitetai privalo per dvi savaites pranešti atolo šienavimo užduotis rajonams ir kolūkiams, užtikrinus atolo šienavimui skirtųjų sklypų apsaugą nuo nuganymo.

Siekiant įvykdyti pašarų silosavimo ir geros kokybės siloso paruošimo planą, Žemės ūkio ministerija, Tarybinių ūkių ministerija, sričių vykdomieji komitetai ir Lietuvos KP(b) sričių komitetai, rajonų vykdomieji komitetai ir Lietuvos KP(b) rajonų komitetai įpareigoti:

a) organizuoti kolūkiuose ir tarybiniuose ūkiuose silosavimo įrenginių statybą bei remontą taip apskaičiuojant, kad jie būtų baigti iki silosavimo pradžios; nustatyti kolūkių (Nukelta į 2 pusl.)

LIETUVOS TSR MINISTRŲ TARYBOJE IR LIETUVOS KP(b) CENTRO KOMITETE

Dėl šienapiūtės ir pašarų silosavimo 1952 metais Lietuvos TSR kolūkiuose ir tarybiniuose ūkiuose

(Atkelta iš 1 pusl.)
ūkams silosavimo įrenginių — bokštų, pusbokščių, tranšėjų ir duobių — remonto ir statybos planą; pranešti mašinų-traktorių stotims paprasčiausių silosavimo įrenginių kolūkiuose statybos užduotis, panaudojant šiuose darbuose mašinų-traktorių stočių žemės kasimo mašinas;

b) organizuoti kruopščią silosinų kultūrų priežiūrą — ne mažiau kaip tris kartus įdirbti plačiaiečių pasėlių tarpueilius, atlikti 2—3 ravėjimus ir papildomus pataršimus vietinėmis bei mineralinėmis trąšomis, o taip pat užtikrinti, kad silosinų kultūrų pasėliai būtų laiku nuimti, neleidžiant jiems augti bei panaudoti juos kitiems tikslams;

c) užtikrinti, kad būtų griežtai laikomasi pašarų silosavimo technikos: nuimti ir atvežti žaliąją masę iš lauko tuojau nušienavus, sparčiai ją susmulkinti ir tinkamai suplukti, kruopščiai ir laiku uždengti silosą, neleidžiant jo krauti į neišklotas duobes bei tranšėjas, iškastas puriame grunte;

d) užtikrinti pašarų silosavimą ankstyvais terminais, panaudojus tam tikslui žolų atliekas ganyklose, kad iki javų pūtės pradžios būtų užraugta siloso ne mažiau kaip 80 procentų metinio silosavimo plano;

e) plačiai panaudoti silosavimui daržovinių — arbūzinių kultūrų atliekas ir šakniavaisių lapus; atokiuose sklypuose silosuoti šakniavaisių lapus tiesiogiai tuose sklypuose.

Zemės ūkio ministerija, Tarybinių ūkių ministerija, sričių vykdomieji komitetai ir Lietuvos KP(b) sričių komitetai, rajonų vykdomieji komitetai ir Lietuvos KP(b) rajonų komitetai turi pasiekti, kad 1952 metais kiekviena mašinų-traktorių stotis ir kiekvienas tarybinis ūkis besąlygiškai įvykdytų šienapiūtės ir pašarų silosavimo planą, tam tikslui:

a) sukomplektuoti traktorinius agregatus patyrusiais traktorininkais, tarybinių ūkių darbininkais, kad būtų užtikrintas dieninių bei pamaininių išdirbio normų įvykdymas kiekviena traktorine bei savaeige šienapiūte ir siloso kapokle;

b) pasiekti sezono išdirbi kiekviena traktorine trikope bei komplektine prikabinamąja šienapiūte ne mažiau kaip 600 ha, kiekviena savaeige šienapiūte — ne mažiau kaip 1.000 ha ir kiekviena traktorine siloso kapokle — 800 — 1.000 tonų siloso;

c) iki šienavimo pradžios išskirti natūralinių ir sėlinių žolių sklypus traktoriniam šienavimui, organizuoti kruopštų sklypų paruošimą

mechanizuotam nuėmimui, užtikrinus, kad būtų išskirtas reikalingas kiekis kolūkių bei mašinų-traktorių stočių gyvosios traukiamosios jėgos ir autotransporto siloso masei vežti ir reikalingas skaičius kolūkiečių silosinėms kultūroms bei laukinėms žolėms nupiauti, o taip pat siloso kapoklėms aptarnauti;

d) užtikrinti šienavimo darbų — žolių piovimą, šieno grėbimo ir krovimo į kūgius — kompleksinį mechanizavimą, tam tikslui suorganizuojant mašinų-traktorių stotyse ir tarybiniuose ūkiuose paprasčiausių traktorinių vilktuvų bei kūgių mestuvų pagaminimą.

Mašinų-traktorių stočių direktoriai įpareigoti pašarų silosavimo kolūkiuose laikotarpiu, maksimaliai panaudojant kolūkių arklį transportą, kartu panaudoti siloso masei gabenti mašinų-traktorių stočių autotransportą.

Stekiant laiku ir pilnutinai paruošti mašinų-traktorių stotis, kolūkius ir tarybinius ūkius šienapiūtei bei pašarų silosavimui ir pakelti mašinų-traktorių stočių, kolūkių bei tarybinių ūkių vadovų atsakomybę už šienavimo mašinų, siloso kapoklių ir silosavimo įrenginių remonto kokybę — reikia, kad prieš prasidedant šienapiūtei ir pašarų silosavimui komisijos, sudarytos iš rajono vykdomųjų komitetų, mašinų-traktorių stočių, kolūkių ir tarybinių ūkių atstovų, patikrintų mašinų-traktorių stočių, kolūkių ir tarybinių ūkių pasiruošimą šiemis darbams. Kolūkių, mašinų-traktorių stočių ir tarybinių ūkių patikrinimo rezultatai turi būti apsvarstyti Lietuvos TSR Ministrų Taryboje ir Lietuvos KP(b) Centro Komitete.

Lietuvos TSR Ministrų Taryba ir Lietuvos KP(b) Centro Komitetas paliko dirbantiems gabenant siloso masę kolūkiuose mašinų-traktorių stočių šoferiams pernai priimtą apmokėjimo tvarką — šalia pagrindinio apmokėjimo, papildomai po 50 kapeikų už kiekvieną toną užraugto siloso, ta sąlyga, jei jie įvykdė dieną išdirbio normą. Pinigus išmokėti šoferiams reikia, remiantis darbų priėmimo aktu, kurį sudaro MTS agronomas ir kolūkio pirmininkas, sąskaita tų pajamų, kurios gaunamos iš autotransporto darbo. Kaip ir praėjusiais metais, nustatomos penkiadienės operatyvios mašinų-traktorių stočių, sričių žemės ūkio valdybų ir Žemės ūkio ministerijos ataskaitos už atliktus traktorinius darbus šienapiūteje bei silosuojant pašarus kolūkiuose.

Lietuvos TSR Ministrų Taryba ir Lietuvos KP(b) Centro Komitetas rekomendavo kolūkiams, kai jie laikys tai esant reikalingu, pagal kolūkiečių visuotinių susirinkimų nutarimus, siekiant papildomai pritraukti darbo jėgą šienapiūtės darbams ir besąlygiškai įvykdyti visuomeninės gyvulininkystės aprūpinimo stambiaisiais bei sultingaisiais pašarais planą, įvesti 1952 metais kolūkiečiams, ruošiantiems pašarus, šiuos paskatinimus:

a) išdavinėti kolūkiečiams, dirbantiems šienavimo dar-

bus, šalia pagrindinio apmokėjimo darbdieniais, dešimtają dalį nuplauto ir į kūgius sukrauto šieno;

b) išdavinėti kolūkiečiams, dirbantiems prie arklinių šienapiūvių, papildomai už kiekvieną hektarą, nušienautą viršum 40 hektarų laikotarpiu iki prasidedant javų pūtėiai, po 20 kilogramų šieno.

Siena, priklausanti kolūkiečiams už šienavimą, priskaityti, atsižvelgiant į tai, kiek jo yra sukrauta į kūgius bei priimta apmatavimo arba pasvėrimo būdu.

Leisti kolūkių valdyboms jų nuožiūra, priklausomai nuo to, kiek visuomeniniai gyvuliai yra aprūpinti šieno, kolūkiečiams priskaitomą šieną pakeisti šiaudais ir kitais pašarais;

c) priskaityti kolūkiečiams dvigubai daugiau darbadienių už jų viršum nustatytą išdirbio normą atliktą darbą, silosuojant pašarus.

Sričių vykdomiesiems komitetams suteikta teisė pritraukti šienavimo bei pašarų silosavimo darbams tarybiniuose ūkiuose darbingus kaimo vietovės, miestų ir miesto tipo gyvenviečių gyventojus.

Paliekama ankstesnė tvarka, kuria paskatinami tarybinių ūkių darbininkai, dirbantieji šienapiūtės bei pašarų silosavimo darbus, ir kuria darbingi gyventojai bei jų šeimų nariai, gyvenantieji tarybinių ūkių teritorijoje ir nedirbantieji pramonėje bei transporte, pritraukiami šienapiūtės darbams.

Teikdami didelę valstybinę reikšmę šieno atsargų sudarymui šalyje, Lietuvos TSR Ministrų Taryba ir Lietuvos KP(b) Centro Komitetas įpareigojo sričių vykdomuosius komitetus ir Lietuvos KP(b) sričių komitetus bei TSRS Paruošų ministerijos įgaliotinę Lietuvos TSR užtikrinti, kad 1952 metais kiekvienas kolūkis besąlygiškai įvykdytų privalomuosius šieno pristatymus valstybei iš pirmųjų šienavimų ir geros kokybės šieno.

Lietuvos KP(b) sričių komitetai ir sričių vykdomieji komitetai įpareigoti paruošti priemones šienavimui ir pašarų silosavimui kolūkiuose bei tarybiniuose ūkiuose atlikti, skelbiant priimamus šiuo klausimu nutarimus sritinėje ir rajoninėje spaudoje.

Šienapiūtės ir pašarų silosavimo eigos kolūkiuose bei tarybiniuose ūkiuose klausimus sričių vykdomieji komitetai ir Lietuvos KP(b) sričių komitetai įpareigoti spręsti kas penkiadienį ir imtis operatyvių priemonių šių darbų vykdymo trūkumams šalinti.

a) išdavinėti kolūkiečiams, dirbantiems šienavimo dar-

bus, šalia pagrindinio apmokėjimo darbdieniais, dešimtają dalį nuplauto ir į kūgius sukrauto šieno;

b) išdavinėti kolūkiečiams, dirbantiems prie arklinių šienapiūvių, papildomai už kiekvieną hektarą, nušienautą viršum 40 hektarų laikotarpiu iki prasidedant javų pūtėiai, po 20 kilogramų šieno.

Siena, priklausanti kolūkiečiams už šienavimą, priskaityti, atsižvelgiant į tai, kiek jo yra sukrauta į kūgius bei priimta apmatavimo arba pasvėrimo būdu.

Leisti kolūkių valdyboms jų nuožiūra, priklausomai nuo to, kiek visuomeniniai gyvuliai yra aprūpinti šieno, kolūkiečiams priskaitomą šieną pakeisti šiaudais ir kitais pašarais;

c) priskaityti kolūkiečiams dvigubai daugiau darbadienių už jų viršum nustatytą išdirbio normą atliktą darbą, silosuojant pašarus.

Sričių vykdomiesiems komitetams suteikta teisė pritraukti šienavimo bei pašarų silosavimo darbams tarybiniuose ūkiuose darbingus kaimo vietovės, miestų ir miesto tipo gyvenviečių gyventojus.

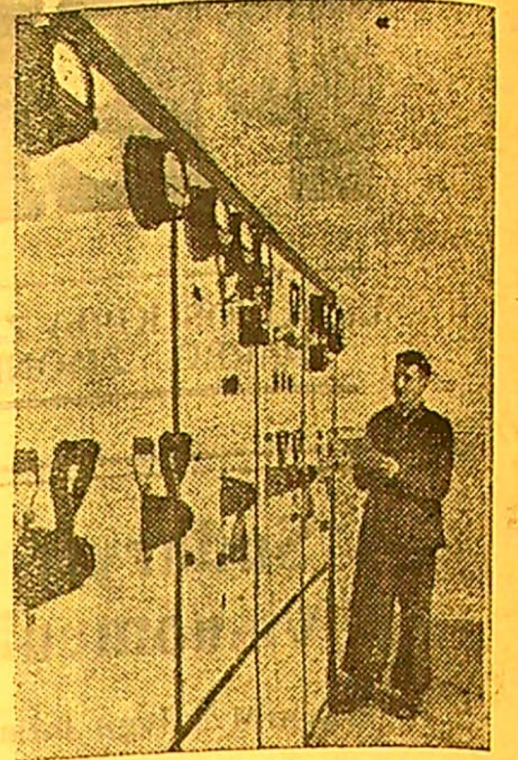
Paliekama ankstesnė tvarka, kuria paskatinami tarybinių ūkių darbininkai, dirbantieji šienapiūtės bei pašarų silosavimo darbus, ir kuria darbingi gyventojai bei jų šeimų nariai, gyvenantieji tarybinių ūkių teritorijoje ir nedirbantieji pramonėje bei transporte, pritraukiami šienapiūtės darbams.

Teikdami didelę valstybinę reikšmę šieno atsargų sudarymui šalyje, Lietuvos TSR Ministrų Taryba ir Lietuvos KP(b) Centro Komitetas įpareigojo sričių vykdomuosius komitetus ir Lietuvos KP(b) sričių komitetus bei TSRS Paruošų ministerijos įgaliotinę Lietuvos TSR užtikrinti, kad 1952 metais kiekvienas kolūkis besąlygiškai įvykdytų privalomuosius šieno pristatymus valstybei iš pirmųjų šienavimų ir geros kokybės šieno.

Lietuvos KP(b) sričių komitetai ir sričių vykdomieji komitetai įpareigoti paruošti priemones šienavimui ir pašarų silosavimui kolūkiuose bei tarybiniuose ūkiuose atlikti, skelbiant priimamus šiuo klausimu nutarimus sritinėje ir rajoninėje spaudoje.

Šienapiūtės ir pašarų silosavimo eigos kolūkiuose bei tarybiniuose ūkiuose klausimus sričių vykdomieji komitetai ir Lietuvos KP(b) sričių komitetai įpareigoti spręsti kas penkiadienį ir imtis operatyvių priemonių šių darbų vykdymo trūkumams šalinti.

a) išdavinėti kolūkiečiams, dirbantiems šienavimo dar-

Šiaulių srities Akmenės rajone prie Virvytės upės yra paleista pirmoji respublikoje tarpkolūkinė hidroelektrinė, kuri davė šviesą 9-iems sustambintiems kolūkiams.

Nuotraukoje: tarpkolūkinė hidroelektrinė. (ELTA).

Mums rašo

Nesirūpina pašarų baze

Kalinino vardo kolūkyje gausu gerų natūralinių pievų, kurios gali sudaryti puikią bazę visuomeniniams gyvuliams ateinančiam žiemėjimo periodui. Tačiau kolūkio valdyba visai nesirūpina pievų priežiūra. Čia dažnai galima pamatyti besiganančius kolūkiečių Sokolovos, Prako ir kitų, o taip pat kolūkio visuomeninius gyvulius.

Žinoma, dabar ganant pievoje gyvulius, gero šieno laukti negalima, ši padėtis turi būti ištaisyta.

L. Volkovas

Vakaras kolūkiečiams

Sekmadienį, birželio 1 d., Turmanto geležinkeliečių klube įvyko vakaras. Septyniolikos mokyklos direktorius A. Emeljanovas skaitė paskaitą „Moters vaidmuo kolūkyje“. Po paskaitos įvyko masinis pasilinksminimas. Į vakarą atsilankė „Pamiat Lenina“, „30 let komsomola“, „Pervoje Maja“ kolūkių kolūkiečiai.

A. Sinicaitė

„Pergalės“ medžiagos
pėdsakais

„Nesilaiko higienos reikalavimų“

Tokio pavadinimo korespondencija buvo išspausdinta „Pergalės“ 49(721) numeryje. Joje buvo nurodoma, kad Zarasų duonos kepykloje nesilaikoma švaros.

Zarasų vartotojų kooperatyvo valdybos pirmininkas drg. Andriūnas praneša, kad korespondencijoje nurodyti faktai tikri. Jų pašalinimui imtasi priemonių. Kepykla bus aprūpinta vandeniu iš specialiai prie jos įrengto šulinio, sustiprinta švaros kontrolė pačioje kepykloje.

(ELTA).

Rūstus protestas prieš kruvinas amerikinių agresorių piktadarybes Korėjoje

Bendras Maskvos miesto darbo žmonių mitingas

Plėšikiškai kariaudami prieš taikingąją korėjiečių tautą, amerikiniai agresoriai naudoja baisingiausias masinio žmonių naikinimo priemones — bakteriologinį ir cheminį ginklą. Savo žvėriškumais jie toli pralenkė hitlerinius budelius.

Visą pasaulį sukrėtė nauji piktadariški išsijuosusios amerikinės kariaunos nusikaltimai. Amerikiniai interventai pavertė kitados taikią Kočžedo salą Korėjoje mirties sala. Jie čia kruvinais susidoroja su korėjiečių ir kinų karo belaisviais: kankina ir žudo juos, naudoja juos dujų ir nuodų, mirštamų mikrobu ir atominio ginklo veikimui bandyti. Smurto ir karo belaisvių žudymo faktus pripažino amerikinių karo belaisvių stovyklų Kočžedo saloje komendantai. Amerikinė kariauna šaltakraujiškai pažeidžia tarptautines teisės principus. Būdami pikčiausi žmonijos ir civilizacijos priešai, jie žino tik vieną įstatymą — plėšikavimą, masinio žmonių naikinimo įstatymą.

Negirdėti amerikinės kariaunos nusikaltimai sukelia didį tarybinės liaudies pasipiktinimą ir jos rūstybę. Gegužės 29 d. Maskvoje, Sąjungų namų Kolonų salėje, į bendrą miesto mitingą susirinko mūsų Tėvynės sostinės darbo žmonių atstovai. Jie nešė savo širdyse karštą žmogaus meilę ir sėkmingai pasiskirti visas savo jėgas kovai už taikos visame pasaulyje sustiprinimą.

Maskvos tautos gynimo komiteto, Raudonojo Kryžiaus ir Raudonojo Pusmėnulio draugijų sąjungos Maskvos miesto komiteto, profesinių sąjungų, Maskvos miesto tarybos pavestas, mitingą atidaro akademikas I. G. Petrovskis. Rūsčias kalbas mitingę pasakė profesorius F. I. Koževnikovas, Raudonojo Kryžiaus Maskvos miesto komiteto pirmininkas drg. M. F. Dvorničenko, gamyklos „Serp i Molot“ meistras drg. I. M. Romanovas, TSRS Mokslų akademijos matematikos instituto doktorantas drg. S.

Ch. Straždinovas, gamyklos „Krasnyj Bogatyrj“ darbininkė drg. A. P. Fokina, rašytojas A. Surkovas.

Mitingo dalyviai vieningai priėmė rezoluciją, kurioje pareiškama:

„Pasaulio tautų sąžinė ir garbė negali taikintis su baisingais amerikinių interventų nusikaltimais.

Visų šalių dorieji žmonės, visa priešakinė, pažangioji žmonija pasmerkia gėdai naujas amerikinių interventų piktadarybes ir reikalauja nutraukti žvėriškus amerikinės kariaunos susidorojimus su karo belaisviais — korėjiečiais ir kinais.

Maskvos darbo žmonės, kaip ir visa tarybinė liaudis, reiškia savo rūtų pasipiktinimą ir ryžtingą protestą prieš nusikalstamus, nežmoniškus JAV imperialistų veiksmus Korėjoje.

Kartu su viso pasaulio pažangiosiomis jėgomis mes reikalaujame padaryti galą grobikų žvėriškumams Korėjoje. Mes reikalaujame žmoniškai, humaniškai elgtis su karo belaisviais — kinais, korėjiečiais, griežčiausiai laikytis Hagos ir Ženevos konvencijų dėl karo belaisvių.

Maskvos darbo žmonės, kaip ir visi tarybiniai žmonės, reiškia karšto broliško solidarumo jausmus didvyriškai korėjiečių tautai ir kinų liaudies savanoriams, kovojantiems didvyrišką kovą prieš amerikinę agresiją.

Šventa darbo žmonių pareiga yra dar labiau sustiprinti savo budrumą; nenuilstamai demaskuoti amerikinių naujo pasaulinio karo kurstytojų intrigas, sustiprinti kovą už taiką visame pasaulyje.

Maskvos darbo žmonės kartu su tarybine liaudimi ir ateityje atkakliai kovos už taiką, savo pasiukojamą, patriotiniu darbu stiprins savo socialistinės valstybės galybę.

Tegyvuoją mūsų Tarybinė Tėvynė — taikos visame pasaulyje tvirtovė!

Tegyvuoją mūsų didysis vadas ir mokytojas mylimasis draugas Stalinas!“

Iškilmingas posėdis, skirtas Tarptautinei vaikų gynimo dienai

Birželio 1 d. Lietuvos TSR Valstybiniame Dramos teatre įvyko iškilmingas posėdis, skirtas Tarptautinei vaikų gynimo dienai.

Salės scena papuošta gėlėmis ir žalumynais. Jos gilumoje didelis J. V. Stalino portretas. Ant sienų šūkis: „Už taiką visame pasaulyje, už vaikų laimę“.

Posėdį atidaro Lietuvos KP(b) Vilniaus miesto komiteto sekretorius draugė Abeciūnaitė.

Su didžiuoju pakilimu į posėdžio garbės prezidiumą išrenkamas VKP(b) CK Po-

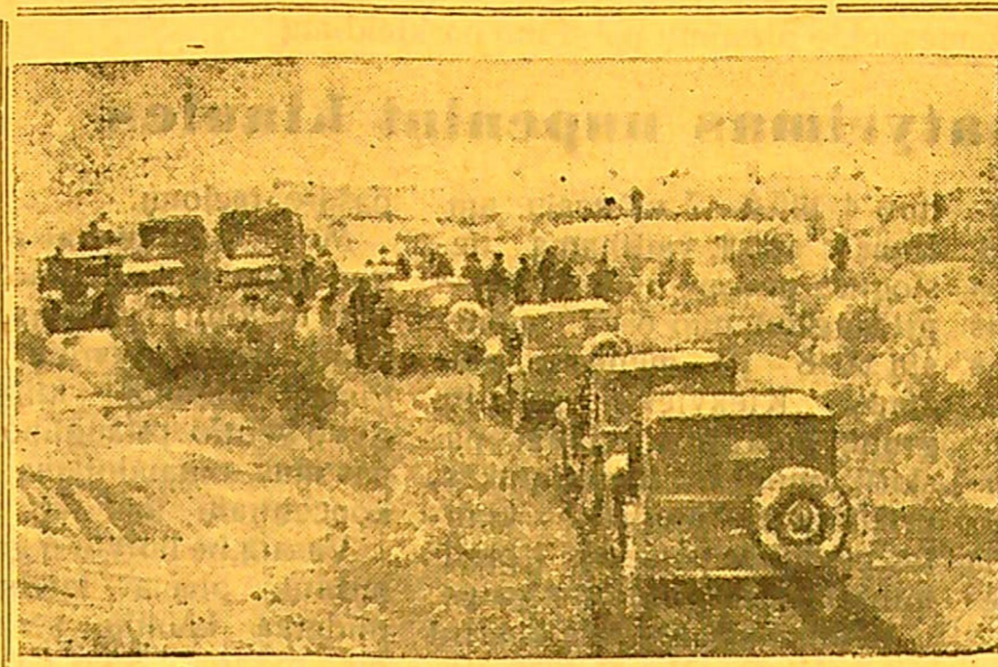
litinis Biuras su drg. J. V. Stalinu priešakyje.

Pranešimą apie Tarptautinę vaikų gynimo dieną padarė Lietuvos LKJS CK sekretorius drg. Vainauskienė.

Posėdžio dalyviai su dideliu entuziazmu priėmė sveikinimo laišką didžiajam darbo žmonių vadui, geriausiajam tarybinių vaikų bei jaunimo mokytojui ir bičiuliui draugui J. V. Stalinui.

Po iškilmingosios dalies įvyko profsąjungų ir vaikų namų meninės saviveiklos dalyvių koncertas.

(ELTA).

Žemės ūkio artelės įstatų pažeidėjus — atsakomybėn

Marytės Melnikaitės vardo kolūkis (pirmininkas drg. Aleksiejėvas) yra vienas iš atsilekančių rajone kolūkių — silpnai vystosi jo visuomeninis ūkis. Sąlygos ir galimybės šiam kolūkiui augti yra visapusiškos: žemė gera, pakankamai yra darbo ir traukiamosios jėgos, didelę paramą teikia MTS. Kyla klausimas, kodėl kolūkis atsilieka? Atsakymas yra vienas. Kolūkyje grubiai pažeidžiami Žemės ūkio artelės įstatai, į atsakingas kolūkinio darbo vietas prasibrovę buožiniai elementai, sabotuotojai, bei visuomeninio turto grobystojai. Kolūkyje neleistinai švaistomi visuomeninės žemės plotai, pilnai neišnaudojamos gamybos priemonės visuomeniniam darbui, o kolūkio valdyba nors tai ir mato, bet nesilma reikiamų priemonių šiems trūkumams likviduoti ir sąmoningai taikstosi su jais.

Kolūkyje pasitaiko visuomeninės žemės grobstymo faktų. 16 kolūkiečių šeimų turi pasodybinius sklypus, viršijančius nustatytą normą. Tai kolūkio valdyba puikiai žino, nes pavasarį, išskiriant pasodybinius sklypus, šis Žemės ūkio artelės įstatų pažeidimas prileistas su kolūkio valdybos žinia. Pvz., kolūkiečio Černiausko šeima turi 2,4 ha pasodybinį sklypą. Įdomu, kodėl kolūkio valdyba leido išskirti Černiausko šeimai tokį žemės plotą? Pernai šios šeimos nariai neišdirbo darbdienų minimumo, neaktyviai dalyvauja darbe ir šiais metais. Po du pasodybinius

sklypus turi Chmieliausko, Rukštulytės šeimos.

Toks visuomeninės žemės iššvaistymas yra grubus Žemės ūkio artelės įstatų laužymas.

Kolūkio valdyba visai nesirūpina parinkti į atsakingas pareigas sąžiningų kolūkiečių, darbo pirmūnų, o leidžia dirbti kam pakliuvo. Pvz., kažkoks Čičėnas, vokiečių okupacijos metais buvęs seniūnu, dabar dirba kolūkio sandėlininku. Savo pareigas jis atlieka visai nepatenkinamai. Kolūkio laukininkystės brigadų brigadininkais dirba buožės Mamzelis ir Černiauskas. Darbas brigadose vyksta blogai. Pavasario sėja buvo uždelsta ir atlikta žemu agrotechnikos lygiu. Brigadininkai nemobilizuoja kolūkiečių sparčiam ir našiam kolektyviniam darbui.

Nevedama kova prieš visuomeninio turto grobstytojus. Kolūkio arklėninkas Rybakovas pavogė iš paukštlininkystės fermos 35 vištas ir dar iki šio laiko nepatrauktas atsakomybėn.

Blogai vedama įskaita fermose: neužvestos reikiamos knygos, užaugęs prieauglis nepervedamas į suaugusių gyvulių sąrašus.

Kolūkio revizijos komisija (pirmininkas drg. Rukštelė) neužsilma artelės įstatų laužymo išaiškinimu, nekontroliuoja kolūkio valdybos, gyvulininkystės darbuotojų ir kitų kolūkiečių darbo.

Laikas kolūkio valdybai ryžtingai įsijungti į kovą prieš Žemės ūkio artelės įstatų pažeidimus.

I. Traškinas

Sodina bulves virš plano

Čapajevo vardo žemės ūkio artelės nariai įvykdė bulvių sodinimo planą. Dabar jie sodina bulves virš plano. Kolūkiečiai išpareigojo virš plano pasodinti 10 ha bulvių. Brigadininko J. Černiausko vadovaujamoje laukininkys-

tės brigadoje pasodinti pirmieji antplaniniai hektarai bulvių.

Kolūkyje pradėti sodinti pašariniai šakniavaisiai. Per pirmąsias dienas šakniavaisiais apšodinta 1,5 ha dirvos.

L. Statulevičienė

„Už taiką“ kolūkyje

„Už taiką“ kolūkio žemės ūkio artelės nariai, užbaigę grūdinių ir technikinių kultūrų sėją, sparčiai sodina bulves. Per paskutines dienas kolūkiečiai pasodino 10 ha bulvių.

Sparčiai sėjamos ir silsienės kultūros — pasėta 5 ha. Artimiausiomis dienomis

kolūkis šiuos darbus užbaigs ir pradės daržovių sodinimą.

Spartus ir kokybiškas darbas atlikimas prisidės prie aukšto bulvių ir daržovių derliaus išauginimo, padės aprūpinti visuomeninę gyvulininkystę pašaru žiemai.

S. Lanauskaitė

TURKMĖNIJOS TSR. Nuolatinė kompleksinė mokslininkų brigada teikti mokslinei pagalbai Svarbiausiojo Turkmėnijos kanalo statybai prie TSRS Mokslų akademijos aplankė šiaurinį kanalo trasos barą, nuėjo Uzbojumi iki Saryšly šulinio ir atgal rytų kryptimi iki Kunia-Urgenčo. Ekspedicijos dalyviai nuėjo apie tūkstantį kilometrų.

Nuotraukoje: ekspedicija prie Jarbekir Kalos tvirtovės griuvėsių.

(TASS).

MŪSŲ RAJONE

Pionierių rytmetis

Šių metų birželio mėn. 1 d. rajono Kultūros namų kino salėje įvyko rytmetis vaikams, skirtas pažymėti Tarptautinei vaikų gynimo dienai.

Rytmetį atidarė LLKJS rajono komiteto mokyklų ir pionierių skyriaus vedėja drg. Eitminavičiūtė. Mokytoja V. Četyrkina skaitė paskaitą „Už laimingą vaikystę“. Po to buvo meninė dalis, į kurią įėjo montažas „Komunisto kelias“, eilėraščiai, dainos, liaudies šokiai. Programą atliko I ir II vidurinių mokyklų mokiniai.

Į rytmetį atsilankė daugiau kaip 200 miesto ir rajono vaikų.

V. Stankevičienė,
Kultūros namų direktorius

Pasiruošimas moksleivių vasaros atostogoms

Liaudies švietimo skyriuose sekmadienį, birželio mėn. 1 d., įvyko vidurinių ir septynmečių mokyklų direktorių, pradinių mokyklų vedėjų ir pionierių vadovų pasitarimas vasaros atostogų moksleiviams organizavimo klausimu.

Pedagoginio kabineto vedėjas drg. Šaltis supažindino su atostogų organizavimo priemonių planu, kuris buvo plačiai aptarstas.

Zarasų I vidurinės mokyklos direktorius drg. A. Volkovas papasakojo, kaip dirba pedagogų kolektyvas, organizuojant moksleiviams atostogas.

Apie pionierių vadovų darbą vasaros atostogų metu plačiai kalbėjo LLKJS rajono komiteto sekretorius drg. Vaitonis.

L. Naujalytė

Kolūkio kalvėse

Artėjant šienapiūtei „Tarybinio artojo“ kolūkio kalvėse jaučiamas didelis pagyvėjimas. Kolūkio kalviai L. Gaigalas, K. Pupeikis ir J. Vainiūnas išstis dienas praleidžia kalvėse, remontuodami vežimus ir kitą žemės ūkio inventorių. Iš viso atremontuota 30 vežimų ir kitas inventorius. Kalvis J. Vainiūnas atremontavo šienapiūvę, aprūpino ją atsarginėmis dalimis. Kolūkio kalviai išpareigojo artimiausiu laiku pilnai paruošti visą žemės ūkio inventorių, reikalingą šienapiūtei.

A. Slavinskas

Už bendrą žemės ūkio pirmūnų patyrimo paskleidimą

Mūsų patyrimas nupeninti kiaules

1951 metų pavasarį Ukrainos žemdirbių laiške draugui Stalinui mūsų žemės ūkio artelės pažadėjo iš kiekvieno 100 ha ariamos žemės nupeninti po 25 kiaules.

Žodis, duotas vadui, garbingai įvykdytas: 1951 metais iš kiekvieno 100 ha ariamos žemės mes nupenėjome po 35 kiaules.

Mūsų patyrimas rodo, kad negalima įvykdyti kiaulių nupenėjimo tiksliai neplanuojant apšaršavimų ir nupenėjimo pradžios bei pabaigos. Kartu su kiaulių fermos darbuotojais ir gyvulininkystės specialistais kolūkio valdyba paruošia nupenėjimo planą visiems metams. Apsvarstius planą visuotiniame artelės narių susirinkime, sudaromas gamybinis uždavinys pagal kiaulių fermas. Metinis nupenėjimo planas paskirstomas ketvirčiais ir mėnesiais ir pranešamas kiekvienai kolūkiniui.

Praktikuojamas pas mus tarpveislinis sukryžavimas stambios baltos veislės motininių kiaulių su Mirgorodo reproduktoriais leido išauginti gausias gūžtas stiprių paršelių.

Planuojant iš kiekvienos motininės kiaulės po 2 apšaršavimus per metus, mes stengiamės pirmuosius apšaršavimus gauti pavasario laikotarpiu (nuo kovo mėn. 15 d. iki gegužės mėn. 15 d.), o antruosius — rugpjūčio-rugsėjo mėnesiais. Toks apšaršavimų planavimas leido vykdyti kiaulių penėjimą išties per metus.

Nupenėjimą skirstome į du laikotarpius. Pirmą — preliminarinį nupenėjimą — prieaugliu

nuo 4 iki 6—7 mėnesių amžiaus ir antrą, vadinamą tiesiogine prasme nupenėjimą — prieaugliui nuo 6—7 mėnesių iki 8—10 mėnesių amžiaus. Kiekvieną gyvulių grupę prižiūri specialiai paskirti žmonės. Kiaulininkės, prižiūrinčios motinines kiaules, perduoda paršelius į preliminarinio nupenėjimo grupę.

Lemiamąją reikšmę kiaulių nupenėjimo sėkmei turi tinkamai organizuota pašarų bazė. 1951 metais mums buvo išskirta 2000 cnt grūdų ir 6000 cnt bulvių. Ypatinę dėmesį mes skiriame siloso gamybai. Iš paruoštų 1951 metais 700 tonų siloso, 80 tonų siloso, pagaminto iš pašarinio lubino ir vikių-avižių mišinio, buvo paskirta specialiai kiaulėms.

Pagrindinis pašaras yra pas mus bulvės pridodant nedidelį kiekį koncentratų miltų mišinio pavidale, į kurio sąstatą įeina apie 30 procentų pašarinio (saldaus) lubino. Žiemos metu mes duodame vidutiniškai kiekvienai kiaulei po 6—8 kg bulvių, nuo 0,8 iki 2 kg koncentratų ir 2—3 litrus separuoto pieno, priklausomai nuo penimo gyvulio amžiaus ir gyvo svorio.

Labai svarbu, kad penimos kiaulės suestų kuo daugiau pašaro. Todėl didelę reikšmę turi tinkamas ir savalaikis jo paruošimas. Pas mus įrengtas pašarų šutintuvus, kurio pajėgumas pilnai aprūpina pašarų paruošimą visoms gyvulių rūšims. Šakniavaisius, prieš įdedant į šutintuvą, mes praleidžiame per plautuvę. Sudarydamos mišinius iš paruoštų pašarų, kiaulininkės griežtai prisilaiko nustatytų

pašaro racionų.

Mūsų kiaulininkai pasidarė geri šeiminkai, išmoko taupiai naudoti pašarus, gaudami gerą gyvulių priaugimą. Vienam kilogramui gyvo svorio priaugimo gauti pas mus sunaudojama 2,6 kg koncentratų ir 7 kg bulvių.

Vasarą, be bulvių ir grūdinių pašarų, plačiai laikome papildomą kiaulių šėrimą žaliu pašaru. Šiuo laiku, nepakenkiant gyvulių gyvo svorio priaugimui, žymiai sumažinama bulvių davinys, o koncentruotų pašarų mažinama beveik trečdaliu. Kiaulės ganomos 8—12 valandų per parą. Grynas oras ir saulės šviesa stiprina beaugantį organizmą ir padeda išauginti sveikus ir stiprius gyvulius. Labai vertingas pašaras kiaulėms yra saldus lubinas.

8—10 mėnesių kiaulės siekia 100—130 kg gyvo svorio. Toks svoris pilnai leidžia baigti nupenėjimą.

Kiaulininkystė — pajaminga artelinio ūkio šaka. Iš pusantro milijono rublių pajamų 1951 metais, apie 500 tūkstančių rublių kolūkis gavo iš kiaulininkystės.

Už pasiektus laimėjimus nupeninti gyvulius grupė mūsų kolūkio kolūkiečių buvo praėjusiais metais apdovanota valstybinėmis dovanomis. Bet mūsų artelės nariai nepasitenkina pasiektais laimėjimais. Apsvarstę savo galimumus, kolūkiečiai nutarė šiais metais iš kiekvieno 100 ha ariamos žemės nupeninti po 40 kiaulių.

N. Garmašas,
Černigovo srities, Černigovo rajono „Naujo kelio“ kolūkio pirmininkas

Ketvirtoji klasė baigė egzaminus

Gerai išlaikė egzaminus Degučių septynmetės mokyklos Nr. 1 ketvirtosios klasės mokiniai. Šioje klasėje iš septynių laikusių keliamuosius egzaminus geriausią žinių įsisavinimą parodė pionieriai F. Čižikas, A. Janaudis ir S. Klimanskaitė, kurie egzaminus išlaikė vien labai gerais pažymiais. Nė vienas šios

klasės mokinys negavo nepatenkinamo pažymio.

Taip pat gerai laiko egzaminus ir aukštesnių klasių mokiniai, kaip septyniosios klasės mokiniai L. Juškėnas, S. Kemeklytė, J. Obelevičiūtė ir kiti. Jie laiko egzaminus tik vien penketais.

J. Žurauskas

Daugiau dėmesio sporto išvystymui kolūkiuose

(Skaitytojų laiškų apžvalga)

LSD „Kolūkietis“ sporto kolektyvai žiemos metu atliko nemažai darbo: įvyko visa eilė šaškių-šachmatų turnyrų, slidžių pirmenybių ir t. t.

Paskutiniai laiškai redakcijai rodo, kad, atėjus vasaros sporto sezonui, darbas „Kolūkiečio“ sporto kolektyvuose susilpnėjo, o kai kuriuose sporto kolektyvuose visai nedirbama.

Štai kaip rašo „Pergalės“ skaitytojas J. Juška iš Mičurino vardo kolūkio:

—Atėjo vasara, bet Mičurino vardo žemės ūkio artelės jaunimas neturi kur praleisti laisvalaikio. Mūsų kolūkyje jaunuolių yra daug, visi jie nori sportuoti, bet iki šio laiko niekas nesirūpina suorganizuoti „Kolūkiečio“ sporto kolektyvą, kur jaunimas galėtų dar labiau pakelti savo fizinį pajėgumą, kultūringai ir linksmai praleisti laisvalaikį.

—Dar 1951 metais „Naujo kelio“ kolūkyje buvo suorganizuotas LSD „Kolūkietis“ sporto kolektyvas, — rašo šios žemės ūkio artelės kolūkietis J. Rukštelė. — Į jį įstojo 15 narių Tačiau su sporto kolektyvu nariais nedirbamas joks darbas, nėra net sporto aikštelės ir įrankių. Klubo skai-

tyklos vedėja drg. Aksiutovaitė taip pat neparodo jokios iniciatyvos. Kolūkio jaunimas prašo, — rašo toliau jis, — kad LSD „Kolūkietis“ rajono komitetas duotų nurodymų, kaip įsirengti sporto aikštelės, padėtų organizacinius klausimais.

Neatliekamas joks sportinis darbas ir „Bolševiko“ kolūkyje. Apie tai kalba „Pergalės“ skaitytojas E. Vėjeto laiškas. Jis nurodo, kad sporto priemonės yra ne kolūkio valdyboje ar pas sporto kolektyvo pirmininką, bet Kiviškių mokykloje, ir jomis naudojasi tik mokiniai.

—Nuo „Kolūkiečio“ kolektyvo įsteigimo dienos daugiau nebuvo nė vieno sporto kolektyvo narių susirinkimo, — pasakoja savo laiške „Spalio“ kolūkio kolūkietė L. Svidinskaitė. — Dar iki šio laiko neįrengta sporto aikštelė.

Apie silpną „Kolūkiečio“ sporto kolektyvo darbą „Molodaja gvardija“ kolūkyje pasakojama taip pat H. Alksninio laiške.

Šie kolūkiečių signalai rodo, kad sporto darbas kolūkiuose silpnai vystomas, nors kolūkių jaunimas sportu labai domisi ir noriai stoja į LSD „Kolūkietis“ gretas.

JURIDINĖ KONSULTACIJA

Asmeninė kolūkiečio nuosavybė

Kolūkiečio nuosavybė — ypatinga nuosavybės forma. Šios nuosavybės objektas yra gyvenamieji namai ir kiti, reikalingi pagalbiniam ūkiui, nesuvisuomeninti pastatai, produktivūs gyvuliai, smulkus inventorius, reikalingas pasodybinio sklypo įdirbimui, produktai, gaunami iš šio sklypo, o taip produktai gauti už darbdienius kolūkyje.

Nuosavybės teisę į turtą turi visi šeimos nariai. Parduoti arba perduoti savo nuosavybę kolūkietis gali tik sutinkant visiems šeimos nariams. Atskiras šeimos narys negali disponuoti savo dalimi, jeigu jis neišskirtas. Šeimos narys gali išsiskirti tik teismo keliu ir tik jeigu jis pilnametis; padalijimo negali reikalauti tie šeimos nariai, kurie 6 metų bėgyje negyveno šeimoje ir nedalyvavo pagalbiniam ūkyje nei pinigais, nei darbu. Asmenys, esantieji Tarybinėje Armijoje, moksleiviai ar dirban-

tieji pramonėje pagal darbo sutartis, užregistruotas kolūkio valdyboje, nesiskaito nutraukusiais ryšius su šeima. Išskirdamas turto dalį šeimos nariui, teismas vadovaujasi daviniais apie šio nario dalyvavimą sukaupiant bendrą turtą. Reikia taip pat turėti, asmenyje, kad dalijant turtą nenukentėtų likusieji šeimos nariai ir kad ūkis pasiliktų gyvybingas. Jeigu nėra galimybės išmokėti išsikiriančiam natūra, jam atlyginama pinigais už priklausantią jam turto dalį.

Kolūkietis atsako visu savo ūkiu už prievolės valstybei, už mokesčius. Iš šeimos išieškoma atskiro nario skola tik tuo atveju, jeigu išskirtos jam dalies nepakan-ka skoo padengimui.

Šeimos nario mirtis neveikia kolūkiečio asmeninės nuosavybės likimo. Mirusio dalis pereina atitinkamai visų šeimos narių bendron nuosavybėn.

Priklausanti šeimos nariu ūkio dalis gali būti paveldima tik tuo atveju, jeigu mirs paskutinis šeimos narys.

Pasitaiko, kad, norėdami išvengti valstybinių prievolių arba paslėpti turto dalį, kolūkiečiai kreipiasi į tarybines įstaigas, pareikšdami, esą norį pasidalinti turtą. Padalinti turtą gali tik teismas, ir tarybiniai organai turi būti ypatingai budrūs, kad padalijimas nebūtų fiktyvus.

Pardavinėti turtą galima tik sutinkant visiems šeimos nariams. Pastatų pirkimo-pardavimo sutartis turi būti notaro patvirtintos, pirmenybės teisę į šiu pastatų pirkimą turi ta žemės ūkio artelė, kurios ribose jie randasi. Tik šiam kolūkiui atsisakius nupirkti pastatus, juos gali nupirkti bet kuris kolūkietis arba kitas pilietis.

B. Kairys,
Zarasų notarinės kolegijos notaras

REDAKTORIAUS PAV. D. MARČENKO

Zarasų miesto Darbo žmonių deputatų tarybos vykdomojo komiteto

Privalomas sprendimas № 1

Zarasai.

1952 m. gegužės mėn. 20 d.

Dėl šulinių sanitarinio stovio palaikymo

Ryšium su tuo, kad kai kurie miesto šulintai neatremontuoti, kas neatitinka sanitarinių reikalavimų, Zarasų miesto Darbo žmonių deputatų tarybos vykdomasis komitetas n u s p r e n d ė:

Pavesti įstaigų, įmonių vadovams, butų valdytojams bei privatiems gyventojams: 1. Savo žinioje esamus šulinius išvalyti nuo dumblo ir pašalinių daiktų. Ritinio sudūrimus užtepti cemento skiediniu, sandariai uždaryti, pritvirtinti nuolatinius kibirus, sulyginti žemę, apiberti žvyru, palaikyti švarą.

2. Šis skelbimas įsigalioja per 15 dienų nuo jo pa-

skelbimo dienos ir galioja Zarasų miesto ribose dvejus metus.

3. Asmenys, nevykdą šio sprendimo, baudžiami administratyvine bausme iki 100 rublių arba vienu mėnesiu pataisos darbu.

4. Šio sprendimo vykdymą pavesti miesto milicijai ir sanitarinei epideminei stotčiai.

Zarasų miesto Darbo žmonių deputatų tarybos vykdomojo komiteto pirmininkas

A. BOBROVAS

Zarasų miesto darbo žmonių deputatų tarybos vykdomojo komiteto sekretorius

E. IVANOVSKAJA